

han sagde det for øvrigt ogsaa i sine Bemærkninger, saa jeg er for saa vidt tilfredsstillet, idet det da kun er en Overgangstilstand, og de vedkommende faa den Løn, de vilde have haft, hvis de endnu stod under Københavns Kommune.

Ministeren for Handel og Søfart (Johan Hansen): Idet jeg takker Udvalget for den hurtige Behandling i Udvalget, Lovforslaget har været Genstand for, beklager jeg, at jeg ikke ligeledes kan sige Tak for den velvillige Behandling. For jeg maa, naar jeg skal være ærlig, indrømme, at Lovforslaget er blevet ret haardt medtaget paa Vejen. Det er med andre Ord fra at være et Lovforslag angaaende en endelig Ordning gaaet over til at blive Forslag til en midlertidig Lov. Det ligger i de forskellige Synspunkter, man har haft lige overfor Spørgsmaalet. Man har fra Ministeriets Side ment nu at burde forelægge en Lov om Justervæsenets Ordning og saa tage Konsekvenserne i Overgangsperioden, hvorimod man fra Udvalgets Side har ment at burde foreslaa en midlertidig Lov og saa bagefter regulere hele Spørgsmaalet, naar man havde nogen Erfaring paa dette Omraade. Hvad der er det rigtige, er en Smagssag. Jeg maa dog sige, at naar Udvalget gaar ud fra, at Ministeren i Overgangsaaarene kan supplere Justervæsenet med den nødvendige Arbejdskraft, er der ikke noget i Vejen for, at jeg principielt vil kunne gaa ind paa Udvalgets Tanke. Der er dog et enkelt Punkt, som jeg ikke mener at kunne gaa ind paa, og som jeg senere skal komme tilbage til.

Først og fremmest skal jeg gøre den Bemærkning, at jeg ikke tror, Udvalgets Ændring rent formelt er korrekt, idet den siger: „Justerdirektøren lønnes med 4,500 Kr. aarlig“, og saa nøjagtig aftrykker fire Linier, der indeholdes i Meterlovens §§ 5 og 6. Det vil sige, at man i Virkeligheden to Steder fastsætter ved Lov, hvad Justerdirektørens Lønning skal være. Jeg tror ikke, det er korrekt. Naar Bestemmelsen findes et andet Sted, behøver man vel neppe at indsætte den igen her. Men det er, som sagt, kun en formel Betragtning. Udvalget accepterer den nye Justermester, hvad jeg takker Udvalget for, og han begynder istsaa med den Lønning, som foreslaas. Derimod stryger Udvalget Justerfuldmægtigen, hvad jeg ikke er Udvalget slet saa taknemmelig for. Han kan vel nok undværes, naar man, som sagt, i Overgangsperioden faar Lov til at sup-

plere Personalet, saaledes at det store Arbejde, der skal gøres, ogsaa kan udføres. Under de Forhold er det givet, at jeg ikke tør fastholde, at han er saa nødvendig, at det i dette Øjeblik maa fastslaaes ved Lov, at vi skulle have ham. Saa jeg skal ikke af den Grund gøre Vanskeligheder.

Vanskeligheden ligger for mit Vedkommende i at komme over Punkt c i Udvalgets Ændringsforslag, det samme Punkt, som blev nævnt af Folketingsmanden for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen). Det lyder saaledes: De øvrige Tjenestemænd under Justervæsenet kunne ved denne Institutions Overførelse til Staten følge med og opnaa Arbejde her paa de Løn- og Pensionsvilkaar, som de vilde have haft, hvis Justervæsenets Overgang til Staten ikke var sket. Det er en Betingelse, som i høj Grad vil vanskeliggøre Foranstaltningens Gennemførelse, idet jeg føler mig overbevist om, at dette vil støde paa en Del Modstand. Jeg er endda ikke sikker paa, om disse Embedsmænd overhovedet ønske at gaa over til Statstjeneste paa disse Betingelser. Man maa huske paa, at de under Kommunen stod overfor en Lønforhøjelse, som ganske sikkert vilde være indtruffen, hvis man ikke havde vidst, at nu gik det hele over til Staten, og derfor lod Spørgsmaalet ligge og overlod til Staten, hvad den vilde gøre. De vedkommende Embedsmænd og det underordnede Personalet have efter min Mening i Øjeblikket et vist Krav til Staten, idet de kunne sige: Var vi bleve under Kommunen, havde vi faaet den samme Forhøjelse, som Kommunens øvrige Tjenestemænd have faaet.

Jeg kan derfor ikke følge Udvalget paa dette Punkt, og jeg vil tillade mig at stille et Ændringsforslag, som jeg haaber, Udvalget vil kunne slutte sig til, da det er givet, at det er af stor Betydning for Ministeriet, at dette Lovforslag bliver ført igennem endnu i denne Samling. Sker det ikke, kan jeg ikke se anden Udvej, end at Justervæsenet indtil videre maa forblive under Kommunen, indtil vi senere kunne afgøre, hvorledes vi kunne ordne Sagen. Men det vil være i høj Grad uheldigt, og vi ville heller ikke faa Tid til at ordne alt det fornødne. Mit Ændringsforslag skulde gaa ud paa, at der efter Ordene: „paa de Løn- og Pensionsvilkaar, som de“ tilføjes: „efter indhentet Erklæring fra Magistraten kunde skønnes at ville have opnaaet“. Det er jo umuligt at sige, hvad de under ellers uforandrede